

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5531/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради поништаја јавне продаје, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 625/2020 од 14.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 625/2020 од 14.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 625/2020 од 14.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу П 1123/20 од 21.08.2020. године одбачена је као недозвољена тужба са предлогом за одређивање привремене мере тужиоца АА из ..., против туженог Држава Србија, ради поништаја јавне продаје.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 625/2020 од 14.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Шапцу П 1123/20 од 21.08.2020. године и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о његовој ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са изменама) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Правноснажним решењем Вишег суда у Шапцу одбачена је као недозвољена тужба тужиоца, поднета ради поништаја јавне продаје непокретности туженог у стечајном поступку, као и предлог тужиоца за одређивање привремене мере. Другостепени суд налази да није дозвољена тужба којом се тражи поништај целокупне јавне продаје непокретности које се продају у стечајном поступку уз образложење да тужилац своја права у вези са том јавном продајом може остваривати у оквиру стечајног поступка који се спроводи над туженим као стечајним дужником.

Имајући у виду ревизијске наводе тужиоца и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања, нити потребе за уједначавањем судске праксе, на шта тужилац ни не указује у изјављеној ревизији. Захтев да се поништи јавна продаја која се спроводи у стечајном поступку представља недозвољен захтев. Правни пут оспоравања те продаје, начина, рокова и слично, је у стечајном поступку, у складу са одредбама Закона о стечају. Квалитативно је другачији захтев који ревидент наводи у ревизији у виду поништаја уговора о купопродаји закљученог у поступку јавне продаје, који као такав не би био недозвољен. Међутим, куповина у стечају представља вид оригинарног стицања права својине, на основу ког се својина стиче без терета. Имајући наведено у виду, становиште нижестепених судова да је наведена тужба са захтевом да се поништи јавна продаја, која се спроводи у стечајном поступку, недозвољена, није у супротности са правним становиштем Врховног касационог суда.

Како није потребно ново тумачење права у вези са овим правним питањем, нити уједначавање судске праксе, то нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, која се сходно примењује и на решења, па је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 17.08.2020. године, а вредност спора је 100.000,00 динара.

Одредбом чл. 403 ст. 3 Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, а наведена одредба се у смислу одредбе чл. 420 ст. 2 Закона о парничном поступку сходно примењује и на решења.

Имајући у виду да вредност побијеног дела правноснажне одлуке у овом поступку не прелази законски цензус од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења, применом одредбе члана 413, у вези одредбе чл. 420 ст. 2 Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић